

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Henkilökohtainen valmistautuminen Vapahtajan kohtaamiseen

Vanhin Dale G. Renlund
kahdentoista apostolin koorumista

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, "Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ." When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, "I'm scared because bad things are going to happen before Jesus comes again."

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life's purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill

Noudata Vapahtajan opetuksia. Hänen opetuksensa eivät ole salaperäisiä eivätkä monimutkaisia. Kun noudatamme niitä, meidän ei tarvitse pelätä tai olla huolissamme.

Rakkaat veljeni ja sisareni, viime lokakuussa presidentti Russell M. Nelson opetti: "Nyt on aika teidän ja minun valmistautua Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen." Kun presidentti Nelson puhuu Vapahtajan toisesta tulemisesta, hän on aina iloisen optimistinen. Eräs tyttö Alkeisyhdistyksessä kertoi minulle kuitenkin hiljattain alkavansa aina huolestua, kun Vapahtajan toisesta tulemisesta puhutaan. Hän sanoi: "Minua pelottaa, koska pahoja asioita tapahtuu ennen kuin Jeesus tulee jälleen."

Lapset eivät ole ainoita, joista saattaa tuntua tältä. Paras neuvo hänelle, teille ja minulle on noudattaa Vapahtajan opetuksia. Hänen opetuksensa eivät ole salaperäisiä eivätkä monimutkaisia. Kun noudatamme niitä, meidän ei tarvitse pelätä tai olla huolissamme.

Kuolevaisuudessa suorittamansa palvelutehtävän loppupuolella Jeesukselta Kristukselta kysyttiin, milloin Hän tulisi jälleen. Hän vastasi opettamalla kolme vertausta, jotka on tallennettu lukuun Matt. 25 ja joissa opetetaan, kuinka valmistautua kohtaamaan Hänet – joko Hänen toisen tulemisensa yhteydessä tai milloin me sitten lähemmekin tästä maailmasta. Nämä opetukset ovat ehdottoman tärkeitä, koska henkilökohtainen valmistautuminen Hänen kohtaamiseensa on keskeistä elämän tarkoitukselle.

Ensimmäisenä Vapahtaja kertoi vertauksen kymmenestä morsiusneidosta. Tässä vertauksessa kymmenen morsiusneitoa meni hääjuhlaan.

their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom's imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the

Viisi vei viisaasti mukanaan öljyä lamppujensa täyttämiseen, viisi ei tyhmästi tehnyt niin. Kun sulhasen lähestyvistä saapumisesta ilmoitettiin, tyhmät morsiusneidot lähtivät ostamaan öljyä. Kun he palasivat, oli liian myöhäistä. Häätalon ovi oli suljettu.

Jeesus toi esiin vertauksen kolme puolta, jotka auttavat meitä. Hän selitti:

”Ja sinä päivänä, jolloin minä tulen kirkkautessani, toteutuu se vertaus, jonka minä puhuin kymmenestä morsiusneidosta.

Sillä [ne], jotka ovat viisaita ja ovat ottaneet vastaan totuuden ja ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen eivätkä ole eksyneet – totisesti minä sanon teille, – he kestävät sen päivän.”

Toisin sanoen heidän ei tarvitsisi pelätä tai olla huolissaan, koska he selviytyisivät ja menestyisivät. He voittaisivat.

Jos olemme viisaita, me vastaanotamme totuuden ottamalla vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin pappeuden toimitusten ja liittojen kautta. Seuraavaksi me pyrimme pysymään kellovullisina, jotta Pyhä Henki olisi aina kanssamme. Tämä kyky on hankittava yksilöllisesti ja henkilökohtaisesti, pisara kerrallaan. Johdonmukaiset, henkilökohtaiset, yksityiset omistautumista osoittavat teot kutsuvat Pyhän Hengen opastamaan meitä.

Kolmas asia, jota Jeesus tähdensi, on eksytyksen välttäminen. Vapahtaja varoitti:

”Varokaa, ettei kukaan johda teitä harhaan.

Monet tulevat esiintymään minun nimelläni. He sanovat: ’Minä olen Messias’, ja eksyttävät monia.”

Vapahtaja tiesi, että teeskentelijät yrittäisivät eksyttää jopa valitut ja että monia opetuslapsia huijattaisiin. Meidän ei pidä uskoa niitä, jotka valheellisesti väittävät saaneensa jumalallisen hyväksynnän, eikä lähteä vertauskuvallisiin autiomaihin tai salaisiin huoneisiin hakemaan opetusta vääristelijöiltä.

Mormonin kirja opettaa meille, kuinka voimme erottaa eksyttäjät opetuslapsista. Opetuslapset kannustavat aina uskomaan Jumalaan, palvelemaan Häntä ja tekemään hyvää. Meitä ei johdeta harhaan, kun tavoittelemme ja otamme vastaan neuvoja luotettavilta henkilöiltä, jotka itse ovat uskollisia Vapahtajan opetuslapsia.

Voimme välttää eksytystä myös palvelemalla säännöllisesti temppelissä. Tämä auttaa meitä säilyttämään iankaikkisen näkökulman ja suojelee meitä vaikutteilta, jotka saattavat häiritä meitä

covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why were you not another Moses?' I will say, 'Because you didn't give me the greatness of soul that you gave Moses.' And if I stand before God and He says, 'Zusya, why were you not another Solomon?' I will say, 'Because you didn't give me the wisdom of Solomon.' But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, 'Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man

tai kääntää meidät pois liittopolulta.

Tämän kymmenestä morsiusneidosta kertovan vertauksen keskeinen opetus on se, että me olemme viisaita, kun otamme vastaan evankeliumin, pyrimme saamaan Pyhän Hengen luoksemme ja vältämme eksytystä. Viisi viisasta morsiusneitoa eivät voineet auttaa niitä, joilla ei ollut öljyä. Kukaan ei voi ottaa vastaan evankeliumia, ottaa Pyhää Henkeä oppaaksi ja välttää petosta meidän puolestamme. Meidän pitää tehdä tämä itse.

Sitten Vapahtaja kertoi vertauksen talenteista. Tässä vertauksessa eräs mies antoi kolmelle palvelijalle eri määriä rahaa, joista käytetään nimitystä talentit. Yhdelle palvelijalle hän antoi viisi talenttia, toiselle hän antoi kaksi ja kolmannelle hän antoi yhden. Ajan kuluessa kaksi ensimmäistä palvelijaa kaksinkertaistivat saamansa rahamäärän. Mutta kolmas palvelija yksinkertaisesti hautasi ainoan talenttinsa. Kummallekin palvelijalle, jotka olivat kaksinkertaistaneet saamansa talentit, mies sanoi: "Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!"

Sitten mies moitti palvelijaa, joka oli haudanut talenttinsa, ja sanoi tämän olevan "kelvoton ja laiska". Tämän palvelijan talentti otettiin pois, ja hänet karkotettiin. Jos tämä palvelija kuitenkin olisi kaksinkertaistanut talenttinsa, hän olisi saanut saman kiitoksen ja palkinnon kuin muutkin palvelijat.

Yksi tämän vertauksen sanoma on se, että Jumala odottaa meidän kasvattavan meille annettu- ja kykyjä, mutta Hän ei halua meidän vertaavan omia kykyjämme muiden kykyihin. Ajatelkaapa tätä oivallusta, jonka esitti 1700-luvulla vaikuttanut hasidilainen oppinut Zusya, joka asui Hanipolissa. Zusya oli tunnettu opettaja, joka alkoi pelätä kuoleman lähestyessä. Hänen opetuslapsensa kysyivät: "Mestari, miksi sinä vapiset? Olet elänyt hyvän elämän. Varmasti Jumala suo sinulle suuren palkinnon."

Zusya sanoi: "Jos Jumala kysyy minulta: 'Zusya, miksi et ollut kuin Mooses?' minä sanon: 'Koska et antanut minulle sitä sielun suuruutta, jonka annoit Moosekselle.' Ja jos seison Jumalan edessä ja Hän kysyy: 'Zusya, miksi et ollut kuin Salomo?' minä sanon: 'Koska et antanut minulle Salomon viisautta.' Mutta voi, mitä sanonkaan, jos seison Luojani edessä ja Hän kysyy: 'Zusya, miksi et ollut Zusya? Miksi et ollut sellainen

I gave you the capacity to be?’ Ah, that is why I tremble.”

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, “before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don’t, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father’s children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer’s wife lamented, “Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken

mies, jollaiseen minä annoin sinulle mahdollisuuden?’ Oi, siksi vapisen.”

Jumala tulee tosiaankin pettymään, ellemme luota Vapahtajan ansioihin, laupeuteen ja armoon niin, että kasvatamme Jumalan meille antamia kykyjä. Hän odottaa, että meistä tulee Hänen rakastavan apunsa avulla paras versio itsestämme. Sillä, että saatamme lähteä matkaan keskenään erilaisin kyvyin, ei ole Hänelle merkitystä. Eikä sillä pitäisi olla merkitystä meillekään.

Lopuksi Vapahtaja kertoi vertauksen lampaista ja vuohista. Kun Hän kirkkaudessaan palaa, ”kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän asettaa lampaat oikealle ja vuohet vasemmalle puolelleen.”

Niistä, jotka olivat Hänen oikealla puolellaan, tuli Hänen valtakuntansa perillisiä, ja ne, jotka olivat Hänen vasemmalla puolellaan, eivät saaneet perintöä. Tunnusomaisena piirteenä oli se, ruokkivatko he Häntä, kun Hän oli nälkäinen, antoivatko he Hänelle juotavaa, kun Hän oli janoinen, majoittivatko he Hänet, kun Hän oli koditon, vaatettivatko he Hänet, kun Hän oli alasti, ja kävivätkö he Hänen luonaan, kun Hän oli sairas tai vangittuna.

Kaikki olivat hämmentyneitä, sekä oikealla puolella että vasemmalla puolella olevat. He kysyivät, milloin he olivat tai eivät olleet antaneet Hänelle ruokaa, juomaa ja vaatteita tai auttaneet Häntä, kun Hän oli haavoittuvainen. Vastauksena Vapahtaja sanoi: ”Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.”

Vertauksen sanoma on selkeä: Kun palvelemme muita, me palvelemme Jumalaa. Kun emme tee niin, me tuotamme pettymyksen. Hän odottaa meidän käyttävän lahjojamme, taitojamme ja kykyjämme taivaallisen Isän lasten elämän siunaamiseen. Jumalallista halua palvella muita havainnollistetaan suomalaisen runoilijan Johan Ludvig Runebergin 1800-luvulla kirjoittamassa runossa. Koko lapsuutemme ajan sisarukseni ja minä kuulumme toistuvasti runon ”Saarijärven Paavo”. Runon Paavo oli köyhä maanviljelijä, joka asui vaimonsa ja lastensa kanssa Keski-Suomen järvisuudella. Useana vuonna peräkkäin suurin osa hänen sadostaan tuhoutui, aiheutuipa se sulavesien aiheuttamista vahingoista keväällä, raekuuroista kesällä tai hallasta varhain syksyllä. Joka kerta kun sato jäi niukaksi, maanviljelijän

us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won’t go hungry. I’ll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields’ susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, “Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye.” But Paavo solemnly took his wife’s hand and said, “Mix half the flour with bark, for our neighbor’s fields have frosted over.” Paavo sacrificed his and his family’s bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior’s parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father’s children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God’s guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn’t easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:

Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He will come again,

But He’ll return as scriptures say; it will be a joyful day

When our beloved Savior comes again.

vaimo valitti: ”Paavo parka, kovan onnen lapsi, sauvaan tartu, Herra meidät hylkäs.” Paavo puolestaan sanoi tyynesti: ”Pane leipään puolet petäjäistä, [jotta lapset eivät jää nälkäisiksi]. Kaksin verroin minä ojaa kaivan, [Jumala koettelee meitä] mutta Jumalalta kasvun toivon.”

Joka kerta, kun sato tuhoutui, Paavo ohjeisti vaimoaan kaksinkertaistamaan jauhoihin sekoitettavan petun määrän, jotta he eivät näkisi nälkää. Hän teki myös enemmän töitä kaivaen ojia, jotta maaperää saataisiin kuivatettua ja jotta peltojen alttius kevään sulavesivahingoille ja syksyn varhaisille pakkasille vähenisi.

Vuosien vaikeuksien jälkeen Paavo sai vihdoin korjata runsaan sadon. Hänen vaimonsa riemuitsi: ”Paavo, Paavo, riemull’ ota sirppi, nyt jo meillä alkaa ilon päivät, nyt jo syrjään petäjäisen silkko, nyt ma rukihisen leivän leivon.” Mutta Paavo tarttui juhlallisena vaimoaan kädestä ja sanoi: ”Pane leipään puolet petäjäistä, veihän naapurimme touon halla.” Paavo uhrasi omaa ja perheensä runsautta auttaakseen musertunutta ja puutteenalaista naapuriaan.

Vapahtajan lampaita ja vuohia koskevan vertauksen opetus on, että meidän on määrä käyttää meille annettuja lahjoja – aikaa, kykyjä ja siunauksia – palvellaksemme taivaallisen Isän lapsia, varsinkin haavoittuvimpia ja niitä, jotka tarvitsevat apua eniten.

Kutsuni aiemmin mainitsemalleni huolestuneelle Alkeisyhdistyksen lapselle ja teille jokaiselle on tämä: Seuraa Jeesusta Kristusta ja luota Pyhään Henkeen aivan kuin luottaisit rakkaaseen ystävään. Turvaa niihin, jotka rakastavat sinua ja jotka rakastavat Vapahtajaa. Tavoittele Jumalan johdatusta kehittääksesi ainutlaatuisia kykyjäsi ja auta muita – silloinkin kun se ei ole helppoa. Tulet olemaan valmis kohtaamaan Vapahtajan, ja voit presidentti Nelsonin tavoin olla iloisen optimistinen. Niin tehdessäsi autat maailmaa valmistautumaan Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen ja sinua siunataan riittävällä toivolla päästä Herran lepoon ja iloon nyt ja tulevaisuudessa.

Kuten laulamme yhdessä uusista lauluistamme:

Riemitkaa! Ja valmistautukaa siihen päivään! – –

Kukaan ei tiedä päivää eikä hetkeä, jolloin Hän tulee takaisin,

Mutta Hän palaa, kuten kirjoituksissa sanotaan. Se on riemun päivä

Kun rakas Vapahtajamme saapuu jälleen.

In the name of Jesus Christ, amen.

Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.